

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců JUDr. Davida Krysky, Ph.D., a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **L. Z.**,
bytem X,
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Ledčická 15, Praha,

proti

žalovanému: **Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav**,
sídlem Masarykovo náměstí 1, Brandýs nad Labem – Stará Boleslav,
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Brožem,
sídlem Vinohradská 151, Praha,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 12. 4. 2019, domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat do 15 dnů od právní moci rozsudku meritorní rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. OD-11874/2017-KUVAC.
2. Žalobkyně rekapituluje, že žalovaný vydal dne 27. 3. 2018 příkaz, který byl žalobkyni doručen dne 5. 4. 2018 a proti němuž žalobkyně podala dne 13. 4. 2018 odpor. Podání odporu je dle žalobkyně nesporné, neboť žalovaný dne 18. 4. 2018 vyzval žalobkyni

k předložení plné moci. Tuto výzvu však zaslal pouze žalobkyni a nikoli jejímu zmocněnci. Žalobkyně byla poučena svým zmocněncem o tom, že veškeré písemnosti budou doručovány jemu, a proto se výzvou nezabývala. Zmocněnec se o výzvě dozvěděl až dne 12. 4. 2019, kdy telefonicky zjišťoval u žalovaného, proč na odpor nereagoval. Poté, co žalovaný sdělil zmocněnci, že mu nebyla předložena podepsaná plná moc, zaslal zmocněnec žalovanému plnou moc, která nebyla součástí původního spisu, neboť zmocněnec v době podání odporu plnou mocí ještě nedisponoval.

3. Podle žalobkyně dosud neuplynula lhůta k doložení plné moci, neboť vůbec nezačala běžet. Žalovaný totiž byl povinen doručovat výzvu zmocněnci a nikoli přímo žalobkyni. Žalobkyně opírá svůj názor o judikaturu správních soudů, konkrétně o rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, a ze dne 20. 11. 2008, č. j. 9 As 30/2008-69, a o rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 8. 2015, č. j. 30 A 41/2015-35 (dostupné stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz). Žalovaný byl podle žalobkyně povinen zrušit příkaz, nařídit jednání a vydat meritorní rozhodnutí. To však neučinil. Žalobkyně vyčerpala mimosoudní prostředek sloužící k nápravě této situace, neboť dne 12. 3. 2019 podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti u Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“), ten však do dne podání žaloby o žádosti nerozhodl. Žalobkyně se proto obrátila na soud s touto žalobou. Ve své žalobě též uvádí, že nesouhlasí se zveřejňováním svých osobních údajů a údajů svého zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobkyně společně s podáním odporu nezaslala plnou moc opravňující jejího údajného zástupce k zastupování. Proto žalovaný žalobkyni dne 18. 4. 2018 vyzval, aby ve lhůtě pěti dnů plnou moc doplnila. Protože žalobkyně výzvě nevyhověla, nabyl příkaz dne 14. 4. 2018 právní moci. Žalobkyně ostatně sama v žalobě uvedla, že zmocněnec v době podání odporu plnou mocí nedisponoval, a tedy nebyl oprávněn činit za žalobkyni jakékoli podání. Vzhledem k tomu, že příkaz je pravomocný, nemá žalovaný povinnost vydat ve věci rozhodnutí. I pokud by soud dospěl k závěru o důvodnosti žaloby, není dle žalovaného namístě přiznat žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 12 200 Kč, neboť podala tzv. formulářovou žalobu.
5. Ve svém dalším vyjádření ze dne 23. 1. 2020 žalovaný sděluje, že neobdržel plnou moc opravňující společnost O. V. s.r.o. (aktuálně v likvidaci – poznámka soudu) k zastupování žalobkyně ve správním řízení. Ve vyjádření ze dne 14. 2. 2020 dále doplňuje, že mu byla příslušná plná moc doručena, avšak až dne 12. 4. 2019, nikoli v pětidenní lhůtě stanovené ve výzvě ze dne 18. 4. 2018. Plná moc navíc byla podepsána dne 15. 4. 2018, tedy až dva dny poté, co zmocněnec žalobkyně podal odpor proti příkazu. Odpor tudíž byl podán neoprávněnou osobou. Na podporu svých tvrzení žalovaný předložil podací deník se záznamy ze dnů 11. a 12. 4. 2019.

II. Obsah správního spisu

6. Soud z předloženého správního spisu zjistil, že žalovaný vydal dne 27. 3. 2018 příkaz č. j. OD-28231/2018-VODFR, sp. zn. OD-11874/2017-KUVAC, jímž žalobkyni jako provozovatelku motorového vozidla uznal vinnou ze spáchání přestupku, za což jí uložil pokutu. Příkaz byl žalobkyni doručen dne 5. 4. 2018. Dne 13. 4. 2018 byl žalovanému doručen z datové schránky společnosti O. V. blanketní odpor proti výše specifikovanému příkazu. Odpor byl podán jménem žalobkyně na hlavičkovém papíru společnosti O. V.

(název společnosti a její kontaktní údaje byly uvedeny v zápatí dokumentu, přičemž v hlavičce a na pozadí dokumentu byl uveden nápis O. V.).

7. Dne 18. 4. 2018 žalovaný vyzval žalobkyni podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) k doplnění odporu, zasláného elektronicky údajným zmocněncem, o plnou moc. K tomu byla žalobkyni stanovena lhůta pěti dnů od doručení výzvy. Výzva byla žalobkyni doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na její adresu uvedenou v odporu. Žalobkyně si zásilku s výzvou převzala dne 24. 4. 2018.
8. Ve správním spise je dále obsažen přípis ze dne 15. 4. 2019, jímž žalovaný sdělil společnosti O. V., že řízení ve věci žalobkyně bylo pravomocně skončeno ke dni 14. 4. 2018, neboť odpor proti příkazu nebyl doplněn o plnou moc.
9. V průběhu soudního řízení žalovaný doplnil správní spis o plnou moc ze dne 15. 4. 2018, kterou žalobkyně zmocnila společnost O. V. k zastupování ve správním řízení sp. zn. OD-11874/2017-KUVAC. Tato plná moc byla zaslána žalovanému jmenovanou společností do datové schránky dne 12. 4. 2019.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žalobkyně ke dni podání žaloby též bezvýsledně vyčerpala prostředky ochrany před nečinností ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., neboť podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu, o níž krajský úřad v zákonné lhůtě nerozhodl (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, publikované pod č. 3847/2019 Sb. NSS). Žaloba tedy je přípustná a lze ji věcně projednat. Soud vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.), přičemž shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť veškeré podstatné listiny byly součástí spisového materiálu, který soudu předložil (a v průběhu soudního řízení doplnil) žalovaný. Soud nepokládal za nutné dokazovat záznamy z podacího deníku, jelikož skutečnost, že žalovaný obdržel od žalobkyně plnou moc, plyne i ze správního spisu.
11. Mezi účastníky řízení je nesporné, že proti příkazu ze dne 27. 3. 2018 byl podán včasný odpor. Sporné je mezi nimi naopak to, zda byl odpor podán osobou oprávněnou jednat za žalobkyni, tedy zda byl přípustný a zda bylo jeho důsledkem zrušení příkazu. Bylo-li by tomu tak, pak by měl žalovaný povinnost vydat v řízení o přestupku rozhodnutí, jímž řízení ukončí, což však dosud neučinil. Účastníci se přitom rozcházejí především v odpovědi na otázku, zda měl být zmocněnec žalobkyně vyzván k odstranění nedostatku odporu (absence plné moci) podle § 37 odst. 3 správního řádu nebo zda postačovalo, že žalovaný zaslal tuto výzvu přímo žalobkyni jakožto zmocnitelce.
12. Soud při posuzování sporné otázky vycházel z rozsudku ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, č. 3836/2019 Sb. NSS, v němž rozšířený senát Nejvyššího správního soudu upozornil na to, že systematické a úmyslné podávání nepodepsaných podání týmž účastníkem, případně různými účastníky spojenými stejným zmocněncem či skupinou spřízněných zmocněnců, může za určitých okolností představovat zneužití práva. Uplatňování procesních práv účastníků ve správním řízení nemá dle rozšířeného senátu

vést k samoučelné přehlídce zbytečných úkonů správních orgánů. „Jinak by se správní řízení stalo vyprázdněným rituálem zcela neúčelných procesních postupů správního orgánu bez jakéhokoli smysluplného obsahu. Přesně k těmto koncům by ovšem vedla povinnost správních orgánů poskytovat poučení či slovy § 37 odst. 3 správního řádu „pomáhat“ podateli odstranit nedostatky podání či ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, byť podatel byl již v mnoha jiných řízeních opakovaně poučován či mu bylo „pomáháno“ s tou samou otázkou. Poučení tu neplní naprosto žádnou funkci. „Pomáháno“ je někomu, kdo ve skutečnosti žádnou „pomoc“ nepotřebuje. Naopak veškeré své kroky činí jen proto, aby dosáhl právě oné „pomoci“; jinak a přesněji řečeno, aby správní orgán co nejvíce zatížil zbytečnými úkony. Jde tedy o šikanózní jednání, které je druhem zneužití práva.“ Je-li zjevné, že stejná osoba podává sama či jako zmocněnec opakovaně podání bez podpisu, pak podle rozšířeného senátu není chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a tuto osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Totéž pak platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami, jež tyto obstrukční praktiky využívají. Takové podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, jako takové nepoživá právní ochrany a nevyvolává samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně proto nemusí nijak procesně reagovat.

13. V projednávané věci měla být údajným zmocněncem žalobkyně společnost O. V.. Tato společnost je navázána na činnost družstva M. v. p., předsedou jejíhož představenstva je P. K., který opakovaně vystupuje ve správních řízeních jako obecný zmocněnec. Jinou společností, jež je také spojena s činností zmiňovaného družstva, je společnost F. C. s.r.o., jejímž jediným jednatelem a společníkem je J. K. (bratr P. K.), který je též místopředsedou představenstva tohoto družstva (personální propojení mezi družstvem a společností F. C. je zjiitelné z veřejně dostupné části obchodního rejstříku; propojení družstva se společností O. V. je patrné například z toho, že plátcem soudního poplatku vyměřeného žalobkyni byla právě M. v. p.).
14. Soudu je z jeho vlastní rozhodovací činnosti, jakož i z rozhodovací činnosti jiných správních soudů dále známo, že společnosti O. V. a F. C. či družstvo M. v. p. jsou subjekty specializujícími se na poskytování „pojištění proti pokutám“ a soustředícími se na vytváření nejrůznějších procesních pastí za účelem znepráhlednění správního řízení a dosažení promlčení odpovědnosti zmocnitelů za přestupky. Kromě výše jmenovaných obchodních korporací či P. a J. K. vystupují ve správních řízeních jako zmocněnci další s nimi spojené osoby, jimiž jsou například Ing. M. J. nebo M. P. (dříve M. O.), kteří též využívají účelové a obstrukční taktiky. Účastníci těchto správních řízení (nejčastěji provozovatelé motorových vozidel) jsou pak v soudních řízeních zastoupeni advokáty Mgr. Jaroslavem Topolem či Mgr. Václavem Voříškem, kteří tuto obstrukční strategii obhajují a vymýšlí pro ni účelovou argumentaci v žalobách (namátkově lze poukázat například na rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 11. 2015, č. j. 46 A 90/2015-25, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 27. 4. 2016, č. j. 52 A 100/2015-63, výše citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 113/2018-39 a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2019, č. j. 1 As 266/2019-48, ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018-30, ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 As 125/2018-32, nebo ze dne 8. 6. 2016, č. j. 5 As 59/2015-27). Mezi takové obstrukční taktiky patří kupříkladu podání nepodepsaného oprávněného prostředku či přiložení nepodepsané nebo jinak vadné plné moci k oprávněnému prostředku či k žalobě, vytváření „procesního chaosu“ ohledně osoby oprávněné zastupovat účastníka v řízení předkládáním plných mocí udělených různým

zástupcům či odesíláním podání z datových schránek třetího subjektu, odesílání opravného prostředku poštovní zásilkou ze zahraničí či pasivita účastníka zastoupeného obecným zmocněncem ve správním řízení a následná aktivita a uvedení široké škály námitek až v řízení před soudem (viz výše citovaná rozhodnutí správních soudů).

15. V souzené věci podal údajný zmocněnec žalobkyně jejím jménem odpor, avšak k tomuto odporu vůbec nedoložil plnou moc prokazující jeho oprávnění zastupovat žalobkyni ve správním řízení. Soud nemá pochybnosti o tom, že se jednalo o další z obstrukčních taktik zmocněnce patřícího do skupiny zmocněnců kolem M. v. p., a nikoli o pouhé administrativní nedopatření. Shodného „nedopatření“ se totiž společnost O. V. dopouští ve správních řízeních opakovaně, jak je soudu známo například ze souběžně projednávané věci sp. zn. 54 A 25/2019 nebo z již skončené věci sp. zn. 55 A 51/2019. Tutéž praktiku využívají též zmocněnci spřátelení se společností O. V., což soud zjistil při projednávání věci sp. zn. 46 A 161/2017, v níž ve správním řízení vystupoval zmocněnec M. P., nebo při projednávání věci sp. zn. 45 A 16/2015, ve které byl zmocněncem Ing. M. J.. Také jiné krajské soudy se potýkají s případy, v nichž zmocněnci uplatňují stejnou obstrukční taktiku, což je zjiitelné například z rozsudků Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 30. 9. 2019, č. j. 65 A 13/2019-47 a č. j. 65 A 32/2019-25 (v obou případech byl zmocněncem P. K.), nebo z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 8. 2015, č. j. 30 A 41/2015-35 (zde byl zmocněncem, který „opomenul“ doložit své oprávnění k zastupování, Ing. M. J.). Z těchto případů je vysledovatelné, že zmocněnci takto postupují ve snaze, aby se správní orgány dopustily procesní vady – například aby vůbec nevyzvaly k doložení plné moci a odpor považovaly bez dalšího za neúčinný, nebo aby k doložení plné moci vyzvaly chybnou osobu (zmocnitele namísto zmocněnce), či aby předloženou plnou moc pokládaly za nedostatečnou z důvodu, že byla vystavena až po podání opravného prostředku zmocněncem.
16. O tom, že jednání údajného zmocněnce žalobkyně bylo účelové a obstrukční, svědčí i jeho následné kroky. Společnost O. V. totiž po dobu bezmála jednoho roku neučinila ve věci žádný procesní úkon a až na sklonku žalobní lhůty podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, načež těsně po uplynutí třicetidenní lhůty, kterou měl krajský úřad k vydání rozhodnutí podle § 80 správního řádu, kontaktovala žalovaného, zaslala mu plnou moc a téhož dne podala u zdejšího soudu nečinnostní žalobu. Teprve v tento den, kdy již uplynula promlčecí lhůta, tedy učinil údajný zmocněnec žalobkyně ten nejprůběžnější a nejjednodušší úkon a dotázal se žalovaného, co brání vydání rozhodnutí. Tento postup nasvědčuje tomu, že kroky této společnosti byly od počátku promyšlené, a nikoli tomu, že pouze opomenula přiložit k odporu plnou moc. K tomuto závěru soud dospívá i s ohledem na to, že údajný zmocněnec žalobkyně také v jiných věcech různých žalobců pasivně vyčkával a mlčky „trpěl“ nečinnost správních orgánů s cílem dosáhnout zániku odpovědnosti zmocnitelů za přestupek v důsledku uplynutí promlčecí doby, což se mu v řadě případů též podařilo (tak tomu bylo například ve věcech projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 43 A 21/2019, 51 A 8/2019, 51 A 10/2019, 54 A 20/2019, 54 A 21/2019 nebo 55 A 16/2019). Také v této věci údajný zmocněnec žalobkyně zvolil (pro něj a jemu spřátelené zmocněnce typickou) obstrukční praktiku, přičemž byl nepochybně veden snahou oddálit vydání rozhodnutí, jímž se řízení pravomocně ukončí, tak, aby došlo k uplynutí promlčecí doby a žalovanému nakonec nezbylo než řízení o přestupku zastavit. Obstrukčnímu jednání nasvědčuje rovněž to, že údajný zmocněnec žalobkyně ani sama žalobkyně nezareagovali na výzvu ze dne 18. 4. 2018, prostřednictvím které byla žalobkyně vyzvána k doplnění chybějící plné moci.

Žalobní argumentaci, podle níž se žalobkyně výzvou nezabývala a svého údajného zmocněnce o ní neinformovala, neboť byla tímto zmocněncem poučena o tom, že veškeré písemnosti budou doručovány jemu, přitom soud nepovažuje za přesvědčivou, neboť je v rozporu s racionálním chováním práva neznalé osoby. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že skupina zmocněnců spojených s činností družstva M. v. p., mezi něž patří i údajný zmocněnec žalobkyně, opakovaně nedokládá k opravným prostředkům ve správním řízení plnou moc oprávnující zmocněnce k zastupování zmocnitele. Tito zmocněnci o své povinnosti prokázat existenci zmocnění velmi dobře vědí (což ostatně plyne také z žalobní argumentace uplatněné v této věci) a též o ní byli různými správními orgány opakovaně poučeni. Přesto však zasílají správním orgánům podání jménem zmocnitelů bez toho, aby k nim přiložili řádnou plnou moc. Stejně jako ve věci řešené rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 As 113/2018 je hlavním cílem této strategie zatížit správní orgán nadbytečnými úkony a následně čekat na jeho chybu. Takové jednání, k němuž se uchýlil i údajný zmocněnec žalobkyně, nepožívá právní ochrany.

17. Žalovaný tedy nemusel poskytovat společnosti O. V. pomoc při odstraňování nedostatků odporu spočívajících v absenci plné moci podle § 37 odst. 3 správního řádu, neboť ta takovou pomoc nepotřebovala. Výzvu ze dne 18. 4. 2018 adresovanou přímo žalobkyni lze za daných okolností pokládat za nadstandardní a vstřícný krok, k němuž žalovaný nebyl povinen. Proto nemůže mít na závěr tohoto rozsudku vliv to, že žalovaný výzvu, kterou vůbec vyhotovovat nemusel, zaslal k rukám žalobkyně jakožto zmocnitelky, byť by měl v případě, kdy by byl povinen postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu, výzvu adresovat zmocněnci (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017-33, č. 3860/2019 Sb. NSS, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2019, č. j. 1 As 283/2018-33, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 34/2016-35).
18. Odpor ze dne 13. 4. 2018 tedy nebyl podán osobou oprávněnou jednat za žalobkyni, a tudíž se jednalo o nepřipustný odpor, jehož podáním nedošlo ke zrušení příkazu ze dne 27. 3. 2018 (§ 150 odst. 3 správního řádu). Na této skutečnosti nemohlo ničeho změnit ani to, že společnost O. V. dne 12. 4. 2019 žalovanému doručila plnou moc, kterou dokládala existenci zmocnění. Je tomu tak proto, že plná moc byla žalovanému doručena až po uplynutí lhůty k podání odporu, tj. poté, co příkaz ze dne 27. 3. 2018 nabyl právní moci, jakož i po uplynutí lhůty poskytnuté navíc prostřednictvím výzvy ze dne 18. 4. 2018.
19. Právní posouzení této věci nemůže být pro zástupce a zmocněnce žalobkyně nijak překvapivé, neboť správní soudy soustavně ve věcech, v nichž vystupují Mgr. Voříšek, společnost O. V. či jiné osoby napojené na činnost družstva M. v. p., upozorňují na to, že praktikám, které vykazují znaky obstrukcí či zneužití práva, nebude poskytována právní ochrana (viz např. výše citovaná rozhodnutí č. j. 4 As 113/2018-39, č. j. 6 As 22/2018-30, č. j. 6 As 125/2018-32 nebo č. j. 5 As 59/2015-27). Jakkoli se závěr zdejšího soudu vyslovený v tomto rozsudku může zdát pro žalobkyni tvrdý, bylo její volbou, že se nechala zastoupit osobou, která nabízí „pojištění proti pokutám“ a která je známá vytvářením procesních pastí a zneužíváním procesních práv (shodně viz rozsudky č. j. 4 As 113/2018-39 nebo č. j. 6 As 22/2018-30). Žalovaný navíc žalobkyni v této věci výslovně upozornil na to, že odpor jejím jménem podala osoba, která nedoložila plnou moc, dal jí prostor k tomu, aby obstrukční praktiku svého údajného zmocněnce sama napravila, a

poučil ji, že odpor může být posouzen jako nepřipustný. Že žalobkyně tomuto poučení nevěnovala patřičnou pozornost, musí jít za daných okolností plně k její tíži.

20. Závěrem lze dodat, že zatímco Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci a Krajský soud v Hradci Králové v procesně obdobné situaci naznaly, že postup zmocněnců nevykazoval znaky obstrukcí či zneužití práva (viz výše zmiňované rozsudky těchto soudů č. j. 65 A 13/2019-47, č. j. 65 A 32/2019-25 a č. j. 30 A 41/2015-35), zdejší soud shledal opak, neboť je mu i prostřednictvím případů řešených oběma krajskými soudy známo, že skupina zmocněnců kolem M. v. p. opakovaně, systematicky a úmyslně podává odpor bez přiložené plné moci, ačkoli byla o tomto nedostatku v minulosti několikrát zpravena a k jeho odstranění vyzývána (*a contrario* srov. odst. 34 rozsudku č. j. 65 A 13/2019-47 a odst. 31 rozsudku č. j. 65 A 32/2019-25).

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Protože odpor ze dne 13. 4. 2018 nebyl přípustný, nedošlo jeho podáním ke zrušení příkazu ze dne 27. 3. 2018. Žalovaný není povinen vydat v řízení sp. zn. OD-11874/2017-KUVAC rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., a tudíž není nečinný. Soud proto žalobu zamítl pro nedůvodnost (§ 81 odst. 3 s. ř. s.).
22. K nesouhlasu žalobkyně se zveřejněním tohoto rozsudku Nejvyšším správním soudem lze závěrem konstatovat, že je z hlediska posouzení důvodnosti žaloby nepodstatný, vykračuje z předmětu soudního řízení, a proto se jím soud blíže nezabýval.
23. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Úspěšný žalovaný, byť byl zastoupen advokátem, náhradu nákladů řízení nepožadoval a ve svých podáních výslovně navrhoval, aby soud v případě zamítnutí žaloby žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. března 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu